

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 346
din 23.11.2010**

Dosar nr.: 71/2010

Petiția nr.: 1609 din data 01.03.2010

Petent: I A

Reclamat: I I , Casa Județeană de Pensii Alba

Obiect: obstructionarea activității sindicale, discriminarea și acordarea de favoruri în mod preferențial, folosirea unui limbaj injurios la adresa subalternilor, folosirea abuzivă a prerogativelor de putere publică, incompetență profesională

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. I A , cu domiciliul de corespondență la Casa Județeană de Pensii Albam cu sediul în Alba Iulia, Str. Tudor Vladimirescu nr.61, jud. Alba

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. I I , cu domiciliul de corespondență la Casa Județeană de Pensii Albam cu sediul în Alba Iulia, Str. Tudor Vladimirescu nr.61, jud. Alba

I.2.2. Casa Județeană de Pensii Alba, cu sediul în Alba Iulia, Str. Tudor Vladimirescu nr.61, jud. Alba

II. Obiectul sesizării

2.1. Plângerea vizează obstructionarea activității sindicale, discriminarea și acordarea de favoruri în mod preferențial, folosirea unui limbaj injurios la adresa subalternilor, folosirea abuzivă a prerogativelor de putere publică, incompetență profesională.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 1609 din 01.03.2010, petenta susține că i-au fost încălcate drepturile prin obstructionarea activității sindicale, discriminarea și acordarea de favoruri în mod preferențial de către reclamată, folosirea unui limbaj injurios la adresa subalternilor, folosirea abuzivă a prerogativelor de putere publică, precum și prin incompetența profesională a reclamatei.

IV. Procedura de citare

4.1 În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare.

4.2. Prin adresa cu nr. 2046 din 15.03.2010 a fost citată petenta. Prin adresa cu nr. 2045 din 15.03.2010 a fost citată doamna I. I. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 27.04.2010. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.3. Colegiul a acordat un nou termen de audiere, pentru data de 25.05.2010. Astfel, prin adresa nr.3556 din 05.05.2010 a fost citată petenta, prin adresa nr. 3555 din 05.05.2010 a fost citată doamna I. I. iar prin adresa nr. 3554 din 05.05.2010 a fost citată Casa Județeană de Pensii Alba. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.4. Consiliul a acordat termen pentru depunere concluzii scrise la 30.06.2010. Părțile reclamate au comunicat concluzii prin adresa nr. 5220 din 29.06.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 1609 din 03.03.2010, petenta reclamă o serie de fapte ce constituie, în opinia sa, fapte de discriminare. Astfel, aceasta susține că i-au fost încălcate drepturile prin obstructionarea activității sindicale, discriminarea și acordarea de favoruri în mod preferențial de către reclamată, folosirea unui limbaj injurios la adresa subalternilor, folosirea abuzivă a prerogativelor de putere publică, precum și prin incompetența profesională a reclamatei.

5.1.2. În ceea ce privește obstructionarea activității sindicale aceasta susține că directorul adjunct al Casei de Pensii Alba, I. I., a refuzat nejustificat reținerea cotizațiilor membrilor de sindicat timp de 4 luni și i-a constrâns pe aceștia să "renunțe" la calitatea de membru prin retragere. Astfel, aceștia au solicitat "in corpore" renunțarea la calitatea de membri, renunțarea fiind prin constrângere de teama de a nu-și pierde slujba și stimulentele.

5.1.3. În ceea ce privește discriminarea și acordarea de favoruri în mod preferențial petenta susține că amplasarea camerelor video, în spații destinate

publicului, s-a făcut în perimetrul în care își desfășoară ea activitatea (asupra ghișeului său), cu scopul de a fi supravegheată și hărțuită permanent de reclamată. Astfel, faptul că anumiți angajați au fost supravegheați prin camerele de luat vederi și alții nu, constituie o discriminare. În ceea ce privește acordarea stimulitelor, petenta susține că acestea s-au acordat în mod preferențial și discriminatoriu, fără respectarea art. 16 din Lg. 7 din 2004 (criterii de acordare).

5.1.4. În ceea ce privește folosirea limbajului injurios la adresa subalternilor și folosirea abuzivă a prerogativelor de putere publică petenta susține că reclamata i-a spus să nu mai facă scandal că "deocamdată e la pixul ei". Petenta arată că reclamata a vorbit urât. și altor college de serviciu, detaliind anumite situații și anumite expresii. Tot ca un abuz, se interzice accesul de tranzitare prin interiorul instituției, pe motiv că acest spațiu este al arhivei, beneficiind de chei doar o parte din funcționarii care nu au calitatea de arhivari. Tot ca un abuz, reclamata a crea o notă internă unilaterală cu privire la administrarea locurilor de parcare din jurul instituției.

5.1.5. Petenta mai susține că la ultimul raport de control al Curtei de Conturi Alba în mod ireal și inventiv s-a constatat așa zisul prejudiciu de 14,851,05 RON, iar reclamata, în calitate de director economic, a executat în mod nejustificat scrisoarea de garanție bancară, fără a se consulta cu ordonatorul de credite și cu un avocat. De asemenea, incompetența reclamatei s-a văzut prin desființarea postului de la Compartimentul Gestiune bilete tratament, ceea ce a dus la formarea de cozi interminabile în momentul eliberării biletelor, și prin modul de întocmire a rapoartelor de activitate a funcționarilor din subordine.

Sușinerile părților reclamate

5.2.1. Reclamații susțin că petenta a făcut nenumărate memorii la diferite instituții ale statului, iar urmare acestor sesizări s-au efectuat 2 controale de către CNPAS și recent de către o echipă reunită a CNPAS și Ministerul Muncii, care au concluzionat că cele sesizate nu se confirmă (atașat copii ale documentelor).

5.2.2. Cu privire la obstrucționarea activității sindicale, se arată că acest aspect a fost verificat în anul 2009 de către CNPAS, iar afirmația referitoare la nereținerea cotizației sindicale este neadevărată, Serviciul financiar contabil a solicitat intrarea în legalitate cu privire la acceptul membrilor de sindicat.

5.2.3. Cu privire la amplasarea camerelor de vedere în spațiul - ghișeu peentei și al altei colege, reclamata susține că acestea nu sunt singurele angajate din instituție vizualizate de camere. Arată că, înainte de mutarea în compartimentul de comunicare și relații cu publicul, le-a oferit posibilitatea de a lucra în Direcția de pensii, unde nu existau camere, însă acestea au refuzat categoric. În anul 2008-2009 a surprins angajatele că nu foloseau timpul de lucru util, ba chiar plecau din timpul programului și primind anumite persoane străine în spatele ghișeului, și în acest context a dorit să controleze mai mult activitatea acestora.

5.2.4. Cu privire la acordarea stimulentei în mod preferențial, se arată că și acest aspect a fost controlat în anul 2009 și răscomntrolat în acest an în luna martie, de către CNPAS și Ministerul muncii. Atașează Ordinul ministrului potrivit căruia se acordă aceste stimulente, luând în considerare criteriile enunțate și evaluarea activității persanelor remunerate.

5.2.5. Accesul prin arhiva Serviciului Evidență Contribuabili s-a restricționat potrivit deciziei directorului în deplin acord cu prerogativele conducerii de stabilire a organizării și funcționării instituției și în conformitate cu legea arhivelor. Accesul este permis doar arhivarilor și angajaților acestui serviciu.

5.2.6 Cu privire la nota internă unilaterală cu privire la administrarea locurilor de parcare, se arată că instituția este amplasată pe o stradă privată, iar conform ROI, art. 94, conducerea instituției stabilește ce autoturisme au acces în parcarile rezervate instituției, lucru adus la cunoștință, sub semnătură, tuturor angajaților. Deși există semne de restricționare a accesului, petenta în mod ostentativ și provocator își parchează mașina proprie chiar în fața scărilor, blocând accesul în instituție.

5.2.7. În ceea ce privește acuzațiile cu referire la limbaj, comportament, profesionalism, reclamata, doamna I I susține că sunt mincinoase și calomnioase.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), „sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: „Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării”. Din coroborarea acelorasi texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale

enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus-menționate.

6.3. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 din O.G. nr. 137/2000, Colegiul constată că petenta invocă vătămarea drepturilor în legătură cu obstrucționarea activității sindicale, amplasarea necorespunzătoare a camerelor de supraveghere în instituție, acordarea stimulentei lunare, folosirea abuzivă a prerogativelor de putere publică, adresarea unui limbaj jignitor față de subalterni precum și incompetența profesională.

6.4. Partea reclamată consideră că activitatea sindicală nu a fost obstrucționată, efectuându-se un control în acest sens de către Ministerul Muncii. Stimulentele financiare au fost acordate în conformitate cu prevederile legale, camerele de supraveghere au fost amplasate în anul 2006 de către fosta direcțiune. Conducerea instituției a adus la cunoștință informațiile legate de accesul în parcare rezervată instituției iar în privința utilizării unui limbaj jignitor, și a faptelor imputate nu sunt prezentate probe.

6.5. Reținând aspectele deduse soluționării, Colegiul reiterează că un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate la persoana care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de...”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant, în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

6.6. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este prevăzută în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate este indirect, și cu atât mai mult în cazul hărțuirii, așa cum este reglementată în art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată. În cazul

hărțuirii, raportul de cauzalitate este direct, iar acest aspect rezultă din însăși formularea dată de legiuitor, în speță „comportamentul pe criteriu de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, apartenență la o categorie defavorizată, vârstă, handicap, statut de refugiat ori azilant sau orice alt criteriu care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil, degradant ori ofensiv”. În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, între altele, prin Decizia civilă nr. 1530/2009 și Decizia civilă nr. 2758/2009. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și din înscrisurile aflate la dosar în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și un eventual criteriu invocat, respectiv existența unui raport de analogie sau comparabilitate între persoane în privința cărora s-a indus un tratament mai puțin favorabil.

6.7. Colegiul reține că la dosar s-au depus de către ambele părți înscrisuri. Analizând actele dosarului și suținerile contradictorii ale părților, Colegiul este de opinie că împrejurările invocate de petentă, care ar presupune analiza obiectului dedus soluționării, sub aspectul discriminării, exced incidenței Art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Chiar dacă s-ar prezuma că faptele care fac obiectul prezentului dosar vizează un prezumtiv tratament diferențiat aplicabil unor situații analoage, de plano, reținut prin coroborare cu salariații care își desfășoară activitatea sub conducerea părții reclamate, atât în fapt cât și în drept, suținerile contradictorii ale părților sunt corelative unor aspecte de legalitate care vizează actele indisolubil legate de exercitarea atribuțiilor de serviciu, în legătura cu derularea raporturilor de muncă, respectiv actele per se adoptate de partea reclamată, considerate ca abuzive și nelegale.

6.8. În cauza S.Coleman v. Attridge Law, Steve Law, cât și în cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, Curtea Europeană de Justiție a arătat că, potrivit principiului inversării sarcinii probei, revine reclamantului (n.n. petentului) sarcina de a stabili, în fața instanței naționale, o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe pe baza unuia dintre criteriile interzise (n.n. în cauza Coleman o discriminare pe criteriul de dizabilitate, în cauza Centrum o discriminare pe criteriu de origine rasială sau etnică). Adaptarea normelor privind sarcina probei se impune de îndată ce există o prezumție de discriminare. În cazul în care reclamantul ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe împotriva sa, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci că sarcina probei să revină pârâților din acțiunea principală, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, pârâții menționați ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe unul din motivele interzise (a se vedea Curtea Europeană de Justiție, cauza S. Coleman, ECJ, C-303/06, hotărârea din 17 iulie 2008, cauza Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. Firma Feryin NV, C-54/07, hotărârea din 10 iulie 2008). În mod similar, potrivit art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată: „Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe

sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare”.

6.9. Din acest punct de vedere, prezumțiile care decurg în cauză nu sunt de natură a presupune existența unei legături de cauzalitate directă sau cel puțin indirectă între acțiunile imputate părților reclamate și un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, în speță apartenența sindicală, dreptul la opinie ori „agreaarea” unor angajați. Din ansamblul înscrisurilor depuse de părți la dosar rezultă, pe de o parte, că în opinia petentei, partea reclamată a constrâns angajații să renunțe la calitatea de membru de sindicat, în acest sens fiind depuse la dosar cererile respectivelor persoane prin care solicită retragerea din sindicat. În legătura cu acest aspect se invederează faptul că nu s-au respectat prevederile legii nr. 54/2003, privind participarea la ședințe de interes profesional, nesolicitarea avizului în soluționarea contestațiilor privind stabilirea salariilor, potrivit O.G. nr. 6/2007. În subsidiar, petenta arată că s-au amplasat camere video în perimetrul în care se desfășoară activitatea cu publicul, însă nu cu scopul de a viza publicul cât funcționarii, contrar prevederilor H.G. nr. 1010/2004. Accesul de tranzitare al instituției a fost permis funcționarilor care lucrează cu arhiva, însă, în fapt, se permite doar accesul anumitor persoane. Stimulentele financiare au fost acordate pe baza unor criterii nelegale, în speță al „agreării” respectiv „neagreării” de către partea reclamată a angajaților. De asemenea, se arată că prin nota referitoare la spațiul de parcare al instituției s-a impus voința unilaterală și abuzivă a conducerii și în repetate rânduri, prin folosirea abuzivă a prerogativelor de conducere s-a folosit un limbaj jignitor, prin adresarea unor expresii de genul: „ma doare în cot de voi”, „să mă pupați în c...” „pupincurist”, „deocamdată ești la pixul meu”. Similar, se impută aspecte în legătura cu modul de conducere a activității de către părțile reclamate, considerat de petentă ca fiind de incompetență.

6.10. Partea reclamată contestă susținerile petentei în legătura cu constrângerile manifestate față de angajați în sensul retragerii din sindicatul condus de petentă și arată că nu au fost aduse la cunoștință conducerii actele referitoare la statutul sindicatului ori procesul verbal de constituire. Pe de altă parte, s-a adus la cunoștință în scris faptul că reținerea cotizațiilor de sindicat din salariu este posibilă cu exprimarea acordului angajaților în cauză, membrii de sindicat. În privința camerelor de supraveghere, acestea sunt dispuse pe toată zona de relații cu publicul potrivit regulamentului de ordine interioară a instituției cât și a prevederilor H.G. nr. 1010/2004. Stimulentele financiare au fost acordate în baza prevederilor legale aplicabile iar în privința acestui aspect s-au efectuat activități de control ce au statuat legalitatea potrivit Ordinului Ministrului muncii nr. 215/2009. Restricționarea accesului prin arhiva Serviciului Evidență Contribuabili cu excepția arhivarilor și angajaților serviciului în cauză, reprezintă o măsură legală în acord cu legea arhivelor și fișa postului, având în vedere că, în privința desfășurării de activități cu documentele în cauză, există obligație de confidențialitate. În ceea ce privește locurile de parcare, instituția are sediul pe o stradă privată iar conducerea a stabilit ce autoturisme au acces în parcurile rezervate instituției, decizia fiind adusă la cunoștință angajaților.

6.11. Făcând abstracție de faptul că petenta nu invocă *expresis verbis* unul dintre criteriile enumerate de art. 2 alin.1 și că acest fapt nu prejudiciază cazul, de vreme ce lista criteriilor este una neexhaustivă, iar petenta invocă mai multe motive, Colegiul reține că fundamentarea tratamentului diferențiat, în prezentul caz, pornește de la criteriul apartenenței sindicale ori agrearea respectiv neagrearea unor angajați. De asemenea, tratamentul mai puțin favorabil imputat nu pornește de la premisa „convingerilor”, cât a „exprimării opiniilor”. Se poate reține că opiniile exprimate reprezintă un eventual criteriu de diferențiere, însă opiniile apar în legătură strictă cu serviciul. Dincolo de faptul că „diferența de opinie” poate constitui de plano un motiv de discriminare, susținerile petentei însă nu sunt de natură a putea reține incidența „convingerii” drept criteriu de discriminare în prezenta speță. Bunăoară, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că nu toate părerile sau convingerile unei persoane sunt de natură să intre sub protecția art. 9 din Convenție, statuând că în primul rând trebuie să ne raportăm la o formă de manifestare a religiei sau a convingerii printr-un anumit cult, învățământ, practici sau ritualuri, iar termenul de „practici” folosit de textul art. 9 nu acoperă orice act sau comportament public motivat sau influențat de o anumită religie sau convingere (a se vedea CEDO, cauza *Pretty v. Anglia*, 29 aprilie 2002, cauza *Pichon ei Sajous v. Franța*, 2 octombrie 2001)

6.12. Luând act de înscrisurile depuse la dosar de către parti, Colegiul este de opinie că prezumțiile care izvorăsc din speța dedusă soluționării plasează cazul în legătură cu o eventuală vătămare a drepturilor subiective ale petentei ori ale unor angajați, însă din actele dosarului nu se poate reține o interferență cu eventuale criterii incidente Art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, în concret, apartenența sindicală, exprimarea unor opinii sau agrearea/neagrearea unor angajați, cât cu aspecte care țin de nerespectarea prevederilor legale în materia dreptului muncii ori a unor conflicte în legătură cu raporturile de muncă. De pildă, în privința alegațiilor de constrângere a angajaților de a se retrage din sindicat, într-adevăr, declarațiile depuse atestă că persoanele doresc retragerea, însă nu se indică motivul solicitării. Pe de altă parte, niciun element vecin sau conex cu retragerile în cauză nu au fost indicate de natură a prezuma că aceste acte sunt rezultatul unor acțiuni adverse manifestate de reclamați, pe considerentul apartenenței sindicale. Or, consecințele acțiunilor imputate pun în discuție drepturile petentei ori ale unor salariați în calitatea lor de angajați ori membrii de sindicat, însă izvorul acestor acțiuni nu poate fi plasat în raport de cauzalitate cu motivele de discriminare imputate. Susținerile contradictorii ale părților sunt legate *sine qua non* de aspecte de legalitate corelativ exercitării raporturilor de muncă. De altfel, izvorul acestor acțiuni îl constituie exercitarea atribuțiilor de serviciu, iar fondul dedus soluționării se confundă cu aspecte ce țin de îndeplinirea necorespunzătoare ori îndeplinirea defectuoasă a acestora. Înscrisurile depuse de ambele părți pun în discuție aspecte indisolubil legate de aplicarea legii, disputate în contradictoriu de părți, ceea ce plasează cazul în afara unei eventuale interferențe cu criteriile de discriminare imputate.

6.13. Sub aspectul unor comportamente manifestate prin jigniri ori ofense prin care s-a adus atingere demnității personale, ceea ce ar pune în discuție o eventuală hărțuire (Art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată), ca formă de

discriminare, este relevant a stabili dacă un comportament imputat care duce la crearea unui cadru intimidant, ostil ori ofensiv are ca bază un criteriu enumerat de legiuitor în Art. 2 alin.5 din O.G. nr. 137/2000, republicată. Așa cum a statuat și Curtea Europeană de Justiție, regulile privind sarcina probei în cazul hărțuirii presupun evidențierea unor prezumții prima facie, ceea ce în practică echivalează cu indicarea unui raport de cauzalitate prezumtiv între faptele invocate și criteriul imputat care a stat la baza respectivelor acțiuni. Or, din înscrisurile depuse de către părți nu rezultă un eventual comportament manifestat pe baza unor criterii interzise de Art. 2 alin.5 ori pe baza criteriilor imputate în cauză.

6.14. Având în vedere considerentele expuse, se impune a preciza că în lipsa elementelor constitutive de natură a evidenția posibile discriminări în sensul art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, justificarea drepturilor subiective invocate în legătură cu raporturile de muncă poate fi cenzurată de instanțele de judecată conform dreptului aplicabil. Așa cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție, „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai-sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (a se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. O copie a hotărârii se va transmite partilor: N A M cu domiciliul în Teatrul Dramatic “Elvira Godeanu”, prin reprezentant, cu sediul în Târgu Jiu, str. Victoriei, nr.36, jud. Gorj; I A și P S , cu domiciliul de corespondență la Teatrul Dramatic “Elvira Godeanu”, prin reprezentant, cu sediul în Târgu Jiu, str. Victoriei, nr.36, jud. Gorj

5. O copie a hotărârii se va transmite, spre informare, Inspectoratului Teritorial de Muncă Gorj

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

GERGELY Dezideriu – Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

Pop Ioana Liana – Membru

VLAȘ Claudia Sorina - Membru

Data redactării 06.12.2010

Motivele de fapt și de drept redactate D.G., tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

